

tales for den tid, der går tabt ved en eventuel udbedring af manglen, jf. § 383.

Til § 368. Erstatningsansvar

Der er her ligeledes tale om en ny bestemmelse, hvorefter tidsbefragteren kan kræve erstatning for forsinkelse eller mangler ved leveringen, medmindre tidsbortfragteren kan bevise, at hverken han eller nogen han svarer for, har begået nogen fejl eller forsømmelse. Efter leveringen bestemmes tidsbortfragterens erstatningsansvar i medfør af § 375. § 368 pålægger tidsbortfragteren bevisbyrden for, at forsinkelsen eller manglen ikke skyldes ham selv eller nogen, han svarer for, og et strengt ansvar for tilsikrede egenskabers og udrustnings tilstedeværelse i overensstemmelse med almindelige formueretlige regler.

UDFØRELSEN AF REJSERNE

Til § 369. Tidsbefragterens dispositionsadgang

Stk. 1. Bestemmelsen svarer til gældende § 137. Tidsbortfragteren forpligter sig til i den tid, skibet står til rådighed for tidsbefragteren, at udføre de rejser, herunder rejser ved underbortfragtning, som tidsbefragteren i overensstemmelse med aftalen kræver.

Er der udstedt konnossement, gælder der særlige begrænsninger i tidsbefragterens dispositionsadgang, idet tidsbefragteren ikke kan disponere over skibet på en sådan måde, at tidsbortfragteren ifalder ansvar for kontraktsbrud over for konnossementsindehaveren. Som eksempel kan det nævnes, at tidsbefragteren ikke mod tidsbortfragterens ønske kan om dirigere skibet til at losse i en anden destinationhavn i strid med tidsbortfragterens forpligtelser i henhold til konnossementet.

Udtrykket »i befragtningsperioden« foretrækkes fremfor »certepartiperioden«, idet man herved også dækker den eventuelle overlap-periode, jf. § 380, hvori tidsbefragteren har råderet over skibet.

Stk. 2. Svarer stort set til gældende sølovs § 142, første punktum, idet dog »fare« er blevet eksemplificeret som »krig eller krigslignende tilstand, is eller anden fare eller væsentlig ulempe«.

Er det aftalt, eller fremgår det af omstændighederne, at skibet skal udføre en rejse, hvor det udsættes for fare som følge af krig m.v. eller is, kan tidsbortfragteren ikke nægte at udføre rejsen, medmindre forholdene har forandret sig væsentligt i forhold til, hvad han med rimelighed kunne regne med, da aftalen blev sluttet.

Ved overvejelserne over, om der foreligger en faresituation som følge af is eller krig m.v., som berettiger tidsbortfragteren til at nægte at udføre rejsen, kan der blandt andet tages hensyn til, om andre lignende skibe afstår fra at sejle i det pågældende område. Hvis besejlingen af en havn eller ruten hertil muliggøres ved tilstedeværelsen af isbryderassistance, vil tidsbortfragteren normalt ikke kunne nægte at udføre rejsen.

Stk. 3. Svarer til gældende sølovs § 142, andet punktum. Dog er det nu fremhævet, at tidsbortfragteren ikke kan afvise at medtage gods af let antændelig, brændbar, eller tærende karakter eller andet farligt gods i det omfang, godset leveres, befordres og udleveres i overensstemmelse med de krav eller anbefalinger, der stilles af myndighederne i det land, hvor skibet er registreret, eller hvor rederen har sit hovedforretningssted, og i de havne, som indgår i rejsen. Eksempelvis henvises til IMO-konventionen »SOLAS 74«, jf. Skibstilsynets (Søfartsstyrelsens) Meddelelser »B«, Forskrifter for skibes bygning og udstyr, Konventions-skibe, Kapitel VII.

Bestemmelsens sidste sætning er ny i forhold til gældende ret. Herved afspejles certepartipraxis. Herefter vil enhver transport af levende dyr kræve en særskilt aftale.

Til § 370. Underretningspligt

Bestemmelsen er ny og fastslår en pligt til for tidsbortfragteren at underrette tidsbefragteren om alle væsentlige forhold vedrørende skibet og dets rejse, som er af betydning for tidsbefragteren. Her tænkes på forventet eller indtruffet forsinkelse, bunkers, skibet eller dets tilstand, f.eks. skade forårsaget af stevedorer eller andre uregelmæssigheder.

Tidsbefragteren har ligeledes pligt til i rimeligt omfang at holde tidsbortfragteren underrettet om sine beslutninger og planer vedrøren-